

Ecz. H. Yılmaz MANAV
İçel Eczacı Odası Kurucu
Üyesi

Yirmi yıl öncesinin bir Aralık sonu sabahı, elimde noter onaylı eczacı diploması sureti iki adet vesikalık resimle Adana'da Eczacı Odası aradığım gün geçiyor gözlerimden, bugünün Oda'sını yazmaya başlarken...

Sabah erkence saatlerde olduğu için Adana Eczacı Odasını sormak için girdiğim eczanelerde henüz kalfa ve çıraklar var, eczacı henüz gelmemiş. Olanların da böyle bir şeyi ilk kez duymuş gibi, gözlerini açarak gözümlerin içine bakıp sonra bilmiyoruz anlamında dudak bükmelerini o zaman çok yadırgamıştım ama bugün çok iyi anlıyorum bu hayret dolu bakışları...

Adana Eczacı Odası 1954 yılında 6643 sayılı kanunla kurulmuş Türk Eczacıları Birliği'nin 4. Bölgesi idi ve zamanın Oda Başkanı Bölge eczacılarının adeta sembolü olmuş rahmetli Ecz. Mahmut Akan'ın eczanesinde Oda ile karşılaşıyordum. Oda, üye kayıt defteri ve mühürden ibaretti rahmetli Akan'ın eczanesinde. Genel Sekreter için Saydam Caddesi'ne muhasip üyeye kaydiye ve aidat yatırmak için de Adliye civarına çok iyi bilmediğim Adana'da faytonla gidip dönüyordum. Oda Kayıt ve muvazzasızlık belgesini elime aldığımda, diploma aldığım günkü sevinç ve heyecanı tekrar yaşamıştım. Yöneticilerin sıcak kabulü, 4. Bölge'nin TEB'deki ağırlığı, saygınlığı, idealistliği üzerine dinlediğim hatıralar bütün tazeliği ile hafızamda yaşamakta.

1970 olağan kongresinde neleri tartışmamıştık çoşkuyla, hararetle... Özel Okul mezunlarını Oda'ya kaydetmek caiz miydi, yoksa sayıca artmak örgütü daha mı güçlü kalardı? Adana Eczacı Odası'nı bir mekana kavuşturmak için başlatılan kampanyada her üyeden yılda bu maksatla alınan üçyüz lira çok değil miydi? Zamanın iskonto oranı % 6 sınırını geçenlere neler yapılmalıydı? Karara rağmen Cumartesi öğle sonu eczanesini ka-

patmamakta direnen olursa nasıl mücadele edilmeliydi? Eczacının meslek onuru en iyi nasıl korunurdu? Bu sorunların bazılarının hala kongrelerimizde tartışma konusu olabilmesi ne acıdır, ne düşündürücüdür.

İçel'den ilk kez bir eczacının, -Ecz. Mustafa Boyar'ın- 1972 Kongresi'nde Büyük Kongre Delegeliği'ne seçilmesi, Adana Odası'nın kendi mülkü olan daireye taşındığı zamana rastlar. Mersin'de bir eczacı odası kurulması fikri bu yıllarda düşünülmeğe başlarsa da, tüm ilde henüz 50-60 eczane olması ve İçel'e bağlanabilecek başka il olmaması hep şevk kırıcı oluyordu. Oysa artık Mersin'e temsilci'yi Adana tayin etmiyor, il merkezindeki yirmi civarında eczacı o zamanın geniş alanlı Ülkü Eczanesi'nde, veya Türkmen Oteli, Toros Oteli gibi genel yerlerde toplanıyor, gizli oyla temsilci seçiyor, temsilcisini Adana'ya onaylatarak resmîyet kazandırıyor.

1974 yılında Adana'da genç eczacılar yönetime ağırlıklarını koyar ve dört yıl önce acaba üye kaydedecek miyiz diye tartışılan genç meslektaşlarımızı başarılı yönetimlerinden dolayı kutlama dönemine gelivermişizdir bile. Eczacı kar oranının % 20'den % 16.5'a düşürülmesine tepkiler gelişerek 1975 yılında ilk eczacı eylemine dönüşmesi, bir günlük eczane kapatma eyleminin tüm yurttaki başarı ile uygulanması Türk Eczacılığı'nda bir keskin viraj olmuştur.

Bu yıllard Mersin'de yaşanan en hararetle mesleki olay -bugün de olageldiği gibi- nöbetlerin dağıtımıdır. Denilebilir ki Mersin'de bir eczacı Odası kurulması fikrinin en büyük kaynağı bu nöbet sorunu olmuştur. Hiç kimse anlamak istemiyordu ki gündüzlü eşit dağıtmadığımız ciro gecelerde de çarpık olarak dağılacak, her listede memnundan çok gayrimemnun bulunacaktır. Nöbet listesini elbet bir otorite yapmalıydı, buna

itirazsız uyulmalıydı, tam eşitlik mümkün de değildi. Ama bu işin bir ilkesi olmalı ve ilkeye her liste de mutlak bir ciddiyetle uyulmalı, dikkat çeken sıvırlıklara listede yer verilmemeliydi. Bu ilkeleri ancak Mersin'de kurulacak bir Eczacı Odası koyup uygulayabilirdi. Ancak yola nereden çıkılacaktı?

Adana Eczacı Odası da aslında bizi gönüllü olarak terke razı ve hazırdı. Zira dar kadrosu ile geniş ve eczane sayısı hızla artan bir bölgede işleri son derece güçlü. Bırakınız sorunları çözmeyi, aidat toplamak bile büyük tertti, toplanamıyor-du.

İşte böyle bir ortamda 1976 yılı Eylül ayında Adana Eczacı Odası'nın binasında yapılan olağan kongrede zamanın Oda Başkanı değerli dost, Ecz. Mustafa Türkmen ve arkadaşları benim de delege seçilmemi, Mersin'de Oda kurmaya öncülük etmemi istediler. 1976 Büyük Kongresi Kasım ayının son günlerinde İstanbul'da Odakule İş Merkezi'nde toplandı. Ben de bu kongrede Adana delegesi idim. Kongrenin son günü Teklif ve Temenniler Raporunun Mersin'de bir Eczacı Odası kurulması maddesi oylanıp kabul edilirken, iş neresinden ve nasıl başlanacağını planlamaya çoktan başlamıştım bile. O yıllarda eczanesi Kayseri'de olan şimdi Odamız üyesi Sayın Ecz. Doğan Persentilli'nin bu kongredeki müsbet gayretlerini de teşekkürle zikretmeliyim.

1977 yılı Ocak ayında zamanın TEB Genel Sekreteri Sn. Ecz. Bener Özcan, bir özel işi için geldiği Adana'dan Mersin'de bir görüşme yapmak için bana uğradığında, -Fuar Lokantası'nda bir öğle yemeği sırasında- Merkez Heyeti'nce atanmasını istediğim müteşebbis heyet üyelerini not ettiriyordum. Aslında aramızda gizli oyla seçtiğimiz üç kişilik bir temsil heyetimiz vardı. Ecz. Gülsel Gönen, Ecz. Muharrem Meraloğlu, ve ben-deniz. Tarsus büyük bir merkezdi ve bir üye oradan alınmalıydı. Popüler isim olarak Ecz. Ahmet Uras'ı listeye alırken, Ecz. Tekin Şen'le beş kişiyi doldürmüş oluyorduk.

Oda'nın ilk kongresi için 12 Şubat 1977 Cumartesi gününü tespit etmiştik. Yer ise Mersin'in

halen en modern toplantı salonu özelliğini taşıyan İhracatçı Birlikleri Konferans Salonu idi. 30-40 kada üye ile yapılan bu ilk kongrede Şeref konukları olarak T.E.B. Genel Başkanı Ecz. İbrahim Çetinkaya, Bölgenin en yaşlı eczacısı -yaşı o zaman yüze yaklaşan- rahmetli Ecz. Suphi H. Kınoğlu ve zamanın İçel Sağlık Müdürü rahmetli Ecz. Suphi Kınoğlu ve zamanın İçel Sağlık Müdürü rahmetli Dr. Hayri Hanlıoğlu'nu kongreyi açan müteşebbis heyet başkanı olarak saygı ile selamlıyoruz.

İlk Oda Merkezi K. Milliye Caddesi'ndeki Ülgen Pasajı'ndaki yirmi metrekaarelik büro. İlk Oda Başkanı Ecz. Ahmet Uras ve unutulmaz çabaları.. Sevgili Uras'ın "ben bu odanın başkanı mıyım, müstahdemi mi Allah'ışkına?" diye dertlendiği aylar... bunahmla erkene alınan seçim. Para sıkıntısı, yer sıkıntısı, ilaç yoklukları, bir telefona sahip olabilme heyecanı ile birlikte yaşanan ünlü Roche, Atabay boykotu... Yurt genelinde uygulamaya konan eylem için Oda'nın gösterdiği başarı ve Merkez Heyeti'nden alınan ilk takdirname...

Oda'nın İstiklal Caddesi Gürsoy Apt.daki ikinci yerinde Resmi Dairelere sıfır iskonto kararının tam bir ciddiyet ve % 95 başarı ile uygulandığı mutlu bir üç yıldan sonra şimdiki yerimize kiracı olarak taşınırken, satın alabilmek değil, kiranın nasıl ödenebileceği en büyük sorundu. Üç yıl kiracılıktan sonra sürşarj etiketi sayesinde ların mali durumu iyileşti ve zamanın yönetimi Ecz. Mehmet Yılmaz ve arkadaşlarının büyük gayret ve fedakarlıkları ile aynı yerin mülkiyeti alındı. Temsilcilik döneminde üyelere salınan salma ile bin liraya alınan ispirtole teksir makinesinin yrini alan mürekkepli son model Gestetner teksir makinesi bile artık yetersitdir. Bunun bilincine varmanın sonucu ise üç yıldır başarı ile kullandığımız modern fotokopi cihazıdır. Oda merkezinin tefrişi ise gene mali kaynağın yeterli olduğu 1985-86 yıllarına rastlar.

Onuncu yaşını dolduran Oda artık küçük çaplı bir resmi daire havasında ücretli sekreteri, üye dosyaları, evrak klasörleri, arşivi, başkanlık

odası küçük toplantı salonu ile daha mutlu yan lara güvenle bakmakta, emeği geçenlere sessiz bir tebessümle teşekkür etmektedir.

Benzer meslek kuruluşları hatta eczacı odaların çoğunda görülen siyasal kamplaşmaların Odamızda yaşanmaması ve üyelerin bu yöndeki duyarlılıkları bence en büyük özelliğimizi oluşturmaktadır. Eczacılar, ülke yönetimine talip olmalı ve politik etkinliklerini hissettirmeli, hakkımız parlamento düzeyinde elbette yüksek sesle ifade edilmelidir. Ancak bunun yolu Oda'yı siyasal sıçrama noktası yapmak olmamalıdır fikrinin samimi savunucusuyuz.

İçel Eczacı Odası, iki dönemden beri görev yapan Merkez Heyeti Kadrosu'na bazı prensiplerden dolayı muhalif olmuş, ancak bu muhalefet Birlikle en iyi ilişkilerin kurulmasına engel olmamıştır. Merkez Heyeti İçel Eczacı Odası çalışmalarından ve kendilerine yardımlarından mutludur, çok kere örnek olarak gösterilmektedir de. Oda da bunu kendi üyelerinin özellikle parasal konulardaki katı prensiplerine uymada gösterdikleri anlayışa borçlu olduğunun bilincinde ve üyelerine müteşekkirdir.

Yeni Yılı nızı Kutlar
Mutluluklar Dileriz

**S.S. İçel Eczacıları
Üretim-Temin ve
Dağıtım Kooperatifi**

BASA K
ECZA DEPOSU

Dayanışmanın Sürekli Olması Dileđi
ile Tüm Meslektaşlarımızın Yeni
Yılı nı Kutlar İşlerinizde Başarılar
Dileriz.